

Hoofdstuk 1

‘Kom onmiddellijk van dat speeltoestel af!’

Floor en Boaz kijken verschrikt op. Bij de ingang van de school staat een man boos met zijn armen te zwaaien. Floor en Boaz springen van het klimrek af en kijken elkaar verbaasd aan.

‘Wie is dat?’ fluistert Boaz.

Floor haalt haar schouders op. ‘Geen idee!’

De man komt met grote passen naar hen toegelopen. ‘Wat doen jullie hier?’

Het klinkt woest, alsof ze betrappt zijn op iets verschrikkelijks.

Floor doet een stap naar voren. ‘We hebben een afspraak met juf Josanne. We zijn iets te vroeg, dus we gingen nog even spelen op...’

‘Ja, ja, ja,’ snauwt de man ongeduldig. ‘Jullie dachten zeker dat de speeltoestellen ook na schooltijd nog bedoeld zijn om op te spelen. Nou, verkeerd gedacht!’

Floor onderdrukt een giechel. Wat is dit voor raars? Boaz geeft haar zo onopvallend mogelijk een por in haar zij, maar ze ziet aan zijn gezicht dat hij ook moeite heeft om zijn lachen in te houden.

‘Jullie wachten maar netjes bij het hek,’ zegt de man. ‘Het speelplein is na schooltijd streng verboden terrein. Knoop dat in jullie oren.’

Op dat moment verschijnt juf Josanne in de deuropening. Zoals altijd heeft ze een stralende lach op haar gezicht en ze

ziet er vrolijk uit in haar felgekleurde jurk. ‘Ah, Floor en Boaz, daar zijn jullie. Komen jullie binnen?’

De kinderen lopen opgelucht in haar richting.

‘Juffrouw Jagersma, het is niet de bedoeling dat er na schooltijd nog kinderen op het plein rondzwerven. Wilt u dat in de klas nog eens benadrukken?’

Juf Josanne zucht en mompelt: ‘Natuurlijk, meneer Beuker.’ Ze slaat haar armen om de schouders van Floor en Boaz en geeft ze een duwtje richting het klaslokaal van groep 7.

Ze sluit de deur van het lokaal en kijkt de kinderen aan. ‘Dat was onze directeur. Die hadden jullie nog niet gezien. Ga lekker zitten, dan schenk ik een bekertje ranja voor jullie in.’

De kinderen gaan zitten aan de ronde tafel in een hoek van de klas. Juf Josanne zet de bekertjes op tafel, pakt een map van haar bureau en gaat dan ook zitten.

‘Ik heb jullie uitgenodigd voor een gesprekje, omdat ik graag wil weten hoe het met jullie gaat.’ Juf Josanne kijkt het tweetal vrolijk aan. ‘Jullie zitten nu een week bij mij in de klas. Ik weet dat verhuizen en naar een nieuwe school gaan lastig kan zijn. Maar ik krijg de indruk dat jullie je draai al wel hebben gevonden.’

Boaz knikt. ‘Ik vind het hier leuk. We wonen nu vlak bij het bos.’

‘Ik vond het eerst helemaal niet leuk om naar een nieuwbouwwijk te verhuizen,’ zegt Floor. ‘Alles zag er nog zo kaal uit. Maar nu het huis klaar is, vind ik het wel cool. Alleen de buurjongen... Dat is zo’n vreemde vogel.’

Boaz grinnikt. ‘Ja, mijn buurmeisje is ook zo’n rare.’

Juf Josanne schiet in de lach. ‘Volgens mij kunnen jullie het heel goed met elkaar vinden. Dat merk ik in de klas ook.’

